

1. Kannatan kansalaisaloitetta tasa-arvoisesta avioliittolaista. Eduskunnan tulee säätää lakeja, jotka kohtelevat ihmisiä tasa-arvoisesti. Perustuslakimme mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä ja julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.
2. Arvostan sitä, että kansalaisaloite ei määrittele kirkollisen vihkimisen ehtoja tai muotoa, vaan jättää tämän päätösvallan kirkolle sekä muille uskonnollisille yhteisöille.
3. Luterilaisessa ajattelussa avioliitto on yhteiskunnallinen instituutio, mutta kirkko on antanut sille myös hengellisiä ja teologisia merkityksiä. Luterilaisessa maailmassa avioliiton ja perheen tukemiseen on erilaisia ratkaisuja koskien kirkon seksuaalietiikan opetusta ja avioliittoon vihkimisen muotoja ja reunaehtoja. Myös omassa maassamme ja kirkossamme voi avioliitonäkemyksissä ja käytännöissä eri vuosikymmeniltä hahmottaa muutoksia, esim. eronneiden vihkiminen, avioliitto ja kihlaus, syntyvyyden säännöstely sekä pakollinen yhteinen sukunimi.
4. Sukupuolineutraalista avioliitosta kirkossa vallitsee erilaisia käsityksiä, myös pappien ja virassa olevien piispojen kesken. Osa meistä kannattaa, osa vastustaa ja osa harkitsee tai ei ilmaise kantaansa. Vastustuksen takana on kaksi pääluokkaa. Osalle aloitteen vastustuksen takana on näkemys siitä, että itse homoseksuaalisuus on paheksuttavaa tai synnillistä. Osa taas pitää kiinni siitä, että kirkko määrittelee avioliiton vain miehen ja naisen väliseksi ja kansalaisaloitteen toteuttaminen merkitsisi tästä käsityksestä luopumista.
5. Kasvava määrä pappeja lähtee siitä, että homoseksuaalinen parisuhde on hyväksyttävää ja ansaitsee lainsäädännön ja kirkon tarjoaman tuen. Se ei myöskään ole este pappeudelle eikä kirkon viroissa toimimiselle. Sukunimilaki eikä adoptio-oikeus ole myöskään teologinen tai kirkollinen kysymys, vaan näen ne kansalaisten yhdenvertaisen aseman toteuttamisena.
6. Aloitteen vastustajien argumenteista löytyy vertauskohtia 1980-luvun naispappeuskeskusteluun. Naisten pappetta vastustettiin vetoamalla Raamattuun sekä ortodoksisen ja roomalaiskatolisen kirkon käytäntöihin (ns. ekumeeniset syyt). Tällä hetkellä kirkkomme papeista n. 45 % on naisia.
7. Jos laki toteutuu, kirkko käynnistää oman työskentelynsä sen seuraamuksista. Erilaisia käytäntöjä ja teologisia vaihtoehtoja löytyy muista luterilaisista kirkoista, esimerkiksi Pohjoismaista ja Keski-Euroopasta.
8. Kirkko voi luopua avioliittoon vihkimisestä ja vain siunata solmitut avioliitot tai kirkko voi jatkaa avioliittoon vihkimisiä. Molemmissa tapauksissa on ratkaistava, vihkiikö tai siunaako kirkko kaikki avioliitot vai vain miehen ja naisen väliset. Kirkkomme arkkipiispa on kannustanut työskentelyyn avioliiton ja perheen merkityksestä nykykontekstissamme sen historiallisissa, teologisissa, kulttuurisissa ja sosiaalisissa muodoissa.
9. Toivotan tervetulleeksi tämän kansalaisaloitteen toteutumisen. Kantani perustuu kansalaisten yhdenvertaiseen kohteluun ja tasa-arvoisten ihmisoikeuksien vaatimukseen. Ne ovat minulle myös kristinuskosta nousevia arvoja. Sukupuolineutraali avioliittolaki ei ole uhka kirkolle. Sen mahdollisen toteutumisen jälkeen kirkolle jää useita erilaisia vaihtoehtoja päättää itsenäisesti sen seuraamuksista omille käytännöilleen. Kirkon intressi on pysyvien parisuhteiden tukeminen ja erilaisten perheiden rinnalla kulkeminen.